

„Ó szép magyar fejek, ti drága régik”,
megűt a sor, olvasva Kosztolányit.
És folytatom tovább... A névsor nyitva,
mint szárnya volt és nedves még a tinta
a paksi csárda nagy vendég-könyvében
a „Paks vobis”, ahogyan Zsoli írta
s tollát nyújtva Weöresnek adta...
A sámán halzsíros papírra
írta tovább és mint a márvány
csukazsíron fénylett szívárvány,
Dunánk vizét hagyva a nagy víza
fölénk úszott... Mint részeg, zöld Tejút
ránk fénylett pikkelyes hasa...
És Enyed, Csöngé közt mocsárba, porba
versek villogtak föl a magyarokra...

Kategória: Talált vers

Denumire autor: Takáts Gyula

Látó Szépirodalmi Folyóirat